

maa være bundne ved de Bestemmelser, der ere vedtagne paa lovlig Maade. Det var det, jeg havde at sige.

K. M. Klausen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Er det for en kortere Bemærkning?

K. M. Klausen: Det er en Bemærkning baade til den højtærede Minister og den ærede Ordfører.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

K. M. Klausen: Jeg vil først gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister, vedrørende den omtalte Ansættelse, Ansættelsen af en Søofficer som Bestyrer af Bygningsvæsenet. Ærede Medlemmer ville mindes, at Ministeren den Gang sagde, at vedkommende Søofficer havde faaet et Kursus ude paa Søofficersskolen som Ingeniør. Det ved jeg meget godt; det fik han den Gang, men jeg ved mere end det. Den vedkommende unge Mand var Søn af en General, og det vejede maaske mere til, at han den Gang fik den Ansættelse. Og jeg ved yderligere, at den Gang man ansatte ham, havde man gaaende en overkomplet Oberst i Ingeniørerne, som ikke bestilte andet end at hæve sin Gage. Det havde derfor været naturligt at lade denne Plads blive ved Ingeniør-Korpset og havde benyttet den Mands Arbejdskraft, som vi alligevel skulde betale, men det skulde ikke være saa. Den unge Søløjtnant skulde have den Stilling, som ganske vist ogsaa er meget indbringende; han har ikke grebet fejl, da han valgte den.

Dernæst gjorde den højtærede Minister nogle Bemærkninger om det Spioneringssystem, der foregaar ved Orlogsværftet, hvad enten den højtærede Minister vil anerkende dette Ord eller ikke, det nytter jo ikke at strides om Ord. Naar vi se paa Sagen, bliver det ikke andet end Udspionering af den vedkommende Arbejder. Det vidner om den højeste Mistillid til disse Folk, og det forekommer mig, at enhver ærekær Mand maa føle sig oprørt over en saadan Behandling. Lad os tænke os, at det ramte en af os, at vi fik Arbejde paa en eller anden Plads og gik hen for at tiltræde vort Arbejde og havde vor Madpose med med Madvarer og Drikkevarer, hvad vi skulde leve af Dagen lang, og at det første, der saa skete, var, at vedkom-

mende Arbejdsgiver kom og sagde: Vil du vende Lommerne! Viste det sig saa, at man havde en Draabe Spiritus mere, end vedkommende Arbejdsgiver fandt rigtig, skulde man chikaneres og have Ubehageligheder. Jeg synes, det er at vise en saadan Mistillid over for Arbejderne, at der burde sættes en Stopper for det, det maa ikke finde Sted mere, og det er da heldigvis ogsaa det eneste Sted i Landet, hvor man endnu byder Arbejderne sligt. Man gør det i Kraft af gamle bestaaende Love og Anordninger, men jeg synes, at det ny System skulde sætte en Ære i at kunne fejle saadanne gamle bestaaende Love og Anordninger til Side, saa at disse Folk kunne blive behandlet med Tillid og ikke som nu blive mistænkte for at være Tyve alle sammen.

Men naar den højtærede Minister virkelig vil opretholde dette Spioneringssystem, hvorfor skal det saa ikke anvendes over for hele Værftets Mandskab, hvorfor skulle Officererne være fri? Ere de da mere ærlige af Naturen end andre Mennesker? (*Marineministeren* [Jöhnke]: Enhver paa Værftet er Visitationspligt underkastet, lige fra Værftschefen til den yngste Dreng). Maa jeg saa spørge den højtærede Marineminister: Bliver dette Spioneringssystem benyttet over for Officersstanden? (*Marineministeren* [Jöhnke]: Det kan jeg ikke svare paa.) Det er kedeligt, at den højtærede Minister ikke ved det; jeg tror ikke, at det bliver anvendt, men jeg synes, at der burde gøres Ret og Skel, saa at det anvendtes over for alle. For øvrigt kunde det maaske være, at det netop over for Officersstanden var mere paa sin Plads at anvende dette System end over for Arbejderne. Naar jeg siger dette, har jeg et ganske bestemt Forhold, som jeg siger til, men som jeg dog ikke vil berøre her.

Formanden: En saadan Udtalelse bør dog ikke rettes mod en Stand.

K. M. Klausen: Saa udtalte den højtærede Minister sig om de Bemærkninger, jeg har gjort om vor Søofficersstands Dygtighed til at føre og styre Skibe. Den ærede Marineminister anvendte Ordet „Klodrianer“ i denne Forbindelse, det gjorde jeg nu ikke. Forholdet er ganske sikkert mærkeligt nok. Naar for Eksempel en Kommandør sejler rundt med et Vædderskib i Øresund og ved højlys Dag og i Magsvejr ikke kan tage sig i Ågt, men maa rende et andet Skib ned og derved paaføre Statskassen en Udgift af, jeg tror, 40,000 Kr.